

I begyndelse af januar 2003 fortalte jeg i Berlingske Tidende, hvor alvorligt det kunne gå, hvis man kom skævt ind i krigen, så jeg har hele tiden spillet med åbne kort der. Og jeg forklarede også i Folketinget folkerettens betydning for sammenholdningen mellem 1998 og 2003. Så alt har været åben, og derfor er der ingen grund til at mistænkeliggøre ved en undersøgelse.

Kl. 20:57

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Der er lige et par korte bemærkninger til, og det plejer at være 1 minut, både til den, der spørger, og den, der svarer. (*Udenrigsministeren* (Per Stig Møller): Undskyld). Og det er hr. Steen Gade, der har den næste korte bemærkning.

Kl. 20:57

Steen Gade (SF):

Jeg synes faktisk, det her er vældig interessant. Det bekræfter jo faktisk, at det kunne være vældig interessant at få sådan en undersøgelse.

Det første, jeg synes, jeg har fundet ud af, er, at udenrigsministeren har brugt meget energi – det er jo klart nok – på at fortælle, at man bruger samme argumentation som i en tidligere situation. O.k., men samme argumentation er jo ikke helt det samme, som at *situationen* er den samme.

Men for at komme lidt videre vil jeg sige, at jeg med hensyn til våbeninspektørerne her nu også hørte udenrigsministeren redegøre lidt for nogle af overvejelserne.

Kan udenrigsministeren ikke forstå, hvorfor nogle af os syntes, det var fantastisk vigtigt at få det klarlagt, og hvad der var om det? Hvorfor var det, at Hans Blix ikke blev taget alvorligt, i den forstand at man ikke gav det en chance mere? Og hvad er det for overvejelser, der ligger bag her? For ministeren har jo rent faktisk løftet en lille flig af sløret for, hvad han selv har tænkt i den situation, og det er da en væsentlig del af det, men det er jo ikke det hele. Hvad var dokumentationen, og hvorfor – kan man sige – sagde man ikke ja til hans sidste opfordring, på trods af hvad der stod i 1421?

Det andet er, at motivet for at gå i krig, jo var Al-Qaeda. Det har udenrigsministeren ikke kommenteret. Og der var det, jeg sagde: Er det ikke sådan, at hvis man havde vidst noget om Saddam Hussein, om Baathpartiets forhistorie, ville man have vidst, at det ikke var særlig sandynligt, at de havde forbindelser til Al-Qaeda?

Kl. 20:58

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Der er nu 1 minut til spørgeren, og det er der også til den, der svarer. Værsgo, udenrigsministeren.

Kl. 20:58

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Tak for det. Jeg har ikke brugt argumentet om Al-Qaeda. Det mener jeg ikke jeg har, og det står heller ikke i beslutningsforslaget.

Det, der er tale om med terroristerne, er, at Saddam Hussein jo havde et samarbejde med terroristerne. Han gav jo penge til enker efter selvmordsbombere eller til forældre til børn, der var selvmordsbombere, i Palæstina. Det kan man jo sige er et samarbejde *med* terrorisme og *om* terrorisme. Abu Nidal blev fundet – var det i Bagdad? – død. Hvordan han så er død, ved jeg ikke, men han var altså tilfældigvis i Bagdad. Men jeg har ikke sagt det med Al-Qaeda. Men der er ikke tvivl om, at han var interesseret i at bruge selvmordsbombere, for det gjorde han altså i Palæstina og betalte for det.

Så jeg kan ikke se andet, end at vi har lagt tingene åbent frem, og det er også det, jeg har gjort her. Men det har jeg også gjort før krigen, det gjorde jeg under krigen, og det gør jeg efter krigen, og derfor ser jeg ikke rigtig nogen grund til sådan at mistænkeliggøre ved en undersøgelse. Og det her geniale indfald, som man syntes var utrolig genialt og nærmest ugler i mosen, ja, det var altså et, som de også havde i 1998. Og situationerne *var* faktisk efter min opfattelse de samme. Det drejede sig om respekten for Sikkerhedsrådets resolutioner, præcis som man skrev i 1998, og det drejede sig om at få våbeninspektørerne ind, men i 2003 jo altså også om at sikre, at han ikke gjorde grin med os igen, som det blev gjort i 1998-1999, hvor man trak sig tilbage, hvad vi ikke gentog i 2003.

Kl. 21:00

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Jeg tjekker bare lige, at lampen virker. (*Udenrigsministeren* (Per Stig Møller): Jeg så den ikke). Det gør den, kan jeg se. Så er det hr. Steen Gade for anden gang.

Kl. 21:00

Steen Gade (SF):

Jamen udenrigsministeren kan åbenbart ikke andet end at opfatte sådan en undersøgelse som en mistænkeliggørelse. Men på et eller andet tidspunkt må udenrigsministeren vel få den tanke, at det kunne være meget godt for eftertiden virkeligt at få indblik i det hele, og ville det så fak-